

DIỄM LIÊN

Giọng Hát Cao Vút

Vang Vọng Núi Đèo Đà Lạt

Triều Giang



-Ca sĩ Diễm Liên: tên thật là Đinh Diễm Liên

-Sinh năm 1971 tại Đà Lạt, Việt Nam.

-Đến Hoa Kỳ năm 1995. Diễm HO5

-Có gia đình và một con trai 7 tuổi

-Phu quân là quân nhân trong binh chủng Thủy quân Lục Chiến của Hoa Kỳ

Tuổi thơ vất vả nhưng êm đềm, hạnh phúc.

Diễm Liên đi hát từ thời còn nhỏ. Dù không được đào tạo bài bản, giọng hát cao vút, truyền cảm, và mạnh mẽ tiếng chuông vang vọng cao nguyên, núi đồi Đà Lạt của Diễm Liên là giọng hát trời cho. Nhờ kỹ thuật hát và trình diễn của Diễm Liên là do tài năng và khả năng trau dồi. Từ nhỏ, Diễm Liên bắt đầu hát trong ca đoàn của các nhà thờ, với sinh hoạt của trường, và của bạn bè. Sau tiếng hát được chú ý người bạn bè bắt đầu nhận, Diễm Liên hát tại phòng trà Đà Lạt, một năm trước khi sang Hoa Kỳ đến nay khi Diễm Liên vừa tròn 18 tuổi.

Đến Mỹ năm 1991, nơi đầu tiên Diễm Liên sống tại Hoa Kỳ là thành phố Tucson, thuộc tiểu bang Arizona, nơi có rất ít người Việt sinh sống. Nơi đây, Diễm Liên cảm thấy xa lạ, và rất buồn và nhớ Đà Lạt; thành phố Diễm Liên đã sinh ra, lớn lên. Tuy tuổi thơ vất vả vì cha phải đi học tập tại khi Diễm Liên mới 4 tuổi, nhưng Diễm Liên đã có những ngày tháng êm đềm, hạnh phúc với 2 chị gái, 2 em gái và người mẹ hiền, đầm ấm đã tạo cho gia đình bằng cách dạy cho 5 cô con gái làm bánh và đan áo len làm phương tiện sinh sống trong suốt thời gian 13 năm cha của Diễm Liên bắt đầu trong lao tù Cộng sản. Diễm Liên tâm sự:

“Thật sự hôm nay nhìn lại những ngày tuổi thơ của mình thì nghĩ rằng mình đã khổ và vất vả vì lúc nào cũng phải làm việc cùng với mẹ để kiếm sống cho gia đình, nhưng nhớ lại thì Diễm Liên thấy mình đã có những ngày tháng khá êm đềm và hạnh phúc. Vì khi đó, Diễm Liên không biết về một cuộc sống nào khác hơn, và chung quanh mình, dù mình có các khó khăn cũng có những bạn bè còn các khó khăn mình. Khi niệm nhớ nhất về quê hương vẫn là thành phố thị trấn Đà Lạt với núi đồi, với màu xanh, với căn nhà nhỏ, có bồn rửa gạo, nơi mà 6 mẹ con ăn ngủ và làm việc. Nhà có 6 người nhưng chỉ có một chiếc xe đạp. Tất cả mọi người phải chia nhau đi học. Có những ngày mẹ con phải ăn khoai nhưng vẫn vui vì có nhau. Nhà chỉ có 6 người đàn bà. Cuộc sống bình thường và an vui. Rồi bắt đầu. Bằng đường có một người đàn ông

trong nhà. Mọi thứ thật kỳ lạ. It's kind of weird. Bố em đã bỏ công từ 13 năm nên ông cũng có những cái suy nghĩ riêng của ông. Gia đình cũng đã có những tháng ngày sống gió. Những chuyện cũng qua đi...”

Con đường ca hát và đóng phim khá dè dặt

Ba tháng sau đó, gia đình Diễm Liên đã bỏ Tucson về Dallas, Texas. Tại đây, đi sang để học vì có công việc dạy tiếng Việt khá đông đảo. Diễm Liên đi học trong một trường gian khổ nhưng một năm, sau đó đi về California để bắt đầu nghề ca hát cho đến nay.

Như có sự hỗ trợ của nhà nhạc sĩ Tùng Giang và việc giới thiệu hát thiên phú, Diễm Liên đã bắt đầu nghề ca hát chuyên nghiệp không mấy khó tại nhà hàng Ritz của Ngọc Chánh. Sau đó là hộp đêm Hollywood Night, rồi Paris By Night, và Asia. Bài hát đầu tiên Diễm Liên hát cho Asia là bài “Gửi anh mùa Xuân” của nhạc sĩ Anh Bằng, thu hình tại Toronto, Canada.

Ngoài ca hát, Diễm Liên còn đóng phim. Diễm Liên đã đóng vai nữ chính của phim “Vượt Sóng” (Journey of the Fall), do Trần Hàm đạo diễn. Đỉnh cao của sự nghiệp nào khi Diễm Liên thủ diễn vai này, Diễm Liên cười và trả lời:

“Thật là ngẫu nhiên! Hai anh Trần Hàm, đạo diễn và Lâm Nguyễn, giám đốc sản xuất của phim là bạn của Diễm Liên. Họ đã nhờ Diễm Liên đi tìm một ca sĩ trong giới nhạc sĩ VN để thủ vai chính trong phim Vượt Sóng. Em đã giới thiệu khá nhiều người nhưng hai anh vẫn chưa tìm được người thủ vai này. Một buổi trưa, khi đoàn quay phim đang làm việc, họ gọi em đi mua hamburger để mời người ăn trưa. Khi em đem đến rồi, mời người và ăn, vẫn lo âu vì chưa tìm ra được người thủ vai chính. Đột nhiên, anh Trần Hàm hỏi Diễm Liên: “Tại sao Diễm Liên không đóng thử xem có được không” Diễm Liên có chút ngại vì quá bất ngờ. Nhưng vì thích làm phim nên và là người luôn thích những thách thức, Diễm Liên nhận lời và đóng thử ngay hôm đó. Và anh Trần Hàm đã chọn Diễm Liên.

Đỉnh cao của lý do Diễm Liên đã được chọn và cô có bằng lòng với vai trò của mình hay không, Diễm Liên trả lời:

“Em nghĩ rằng em đã may mắn. Còn nói có bóng lòng hay không, thì khi đóng phim, em hoàn toàn tin tưởng vào đạo diễn. Đạo diễn biết em làm gì, em làm theo một cách tuyệt đối. Và khi có người khen em đóng hay, em rất mừng. Em rất thích đóng phim vì đây là một lĩnh vực nghệ thuật đầy thú vị và đầy thách thức. Nếu em phải lựa chọn giữa đóng phim và hát thì em sẽ chọn đóng phim. Nhưng em cũng biết đó thành công và sáng bóng nghệ thuật đóng phim không phải là một chuyên nghiệp dễ dàng. Em sẽ cố gắng và chọn lựa cẩn thận và chuyên nghiệp để vì đóng phim của mình được thành công...”

Phim Việt Sóng tuy không đem lại kết quả tài chính một cách dẽ dàng nhưng đã gây được tiếng vang trong công chúng và nghệ sĩ và nhất là công chúng nghệ sĩ Việt Nam. Đạo diễn là “Việt Sóng” đã tạo một chỗ đứng cho Diễm Liên trong nghệ thuật thời bấy giờ.

Chinh phục của tôi nay

Vợ chồng sáng gia đình hôm nay, khó mà ai có thể tưởng tượng nổi người ca sĩ có dáng vẻ xinh xinh như cô nữ sinh trung học và một nữ nghệ sĩ chuyên nghiệp của vùng cao nguyên mù sương Đà Lạt, lại đang sáng chế chinh phục thị trường giải trí một đất nước đang trong thời kỳ biến động, nghệ thuật truyền thống thì bị mất đi xa tít. Chiến tranh có đó, nhưng đời sống đông dân chúng Miền Nam, chiến tranh chỉ có trên màn hình truyền hình, trên những tờ báo nóng bỏng của những trang báo, hoặc lâu lâu có những cuộc biểu tình hoan hô, đấu đấu trên đường phố tại các thành phố lớn.

Giống như mẹ của Diễm Liên lập gia đình với người lính chiến, suốt thời gian trước hầu như phải sinh con trong công nghệ, nuôi con một mình khi chiến tranh còn đang chiến tranh. Chiến tranh chấm dứt, chồng bỏ tù đày, người chinh phục phải tiếp tục cuộc sống cô đơn, tạo nên nuôi con, cho đến khi chiến tranh thì tuổi xuân đã vượt cánh bay xa. Đó là cảnh đời hiu hắt của hầu hết những chinh phục Việt Nam trong cuộc thế kỷ 20.

Nhưng ít phải nói Việt Nam Hoa Kỳ lại phải sáng chế chinh phục của đầu thế kỷ 21 như Diễm Liên. Người ca sĩ trẻ, có bản tính trung thực, yêu ai thì báo rõ yêu, ghét ai thì báo rõ ghét, mang đôi chút nam tính, lại đang ôm con nhỏ chiến tranh đang chiến đấu trong binh chủng Thủy Quân Lục Chiến tại chiến trường Iraq. Diễm Liên vẫn hàng ngày chăm sóc con trai là Travis, 7 tuổi. Lo cho con ăn, đưa đón con đi học, giúp con làm bài, cho con đi ngủ, cuộc sống của con cho người thân đi hát kiếm thêm tiền và đưa trau đời nghệ thuật, và chiến đấu chiến tranh tại chiến trường Iraq.

Cuộc sống của Diễm Liên gần đây như thế đó, nhưng cũng đầy những lo âu, nhưng và chờ đợi. Trách nhiệm cho tính xông xáo và không quên người nên Diễm Liên đã đóng vai “người đàn ông trong nhà” (the man of the house) tất cả khi bố còn trong tù. Nhưng với công việc trên cao, xác xác, Diễm Liên nhận hết. Diễm Liên không sợ ma khi nhà vắng, không người đi mất mình trong đêm tối, và không quên làm bất cứ việc gì.

Diễm Liên tâm sự :

“Anh ấy đi chuyến này không biết là chuyến thứ mấy rồi. Theo dự tính thì chuyến này sẽ ở Iraq 8 tháng. Anh ấy đã đi được 5 tháng, nếu không có gì thay đổi thì 3 tháng nữa anh ấy sẽ trở về...”

Đến khi bài báo này lên khuôn và đến tay được gửi thì thời gian chờ đợi và hy vọng được gặp chồng của Diễm Liên và cháu Travis sẽ được gặp cha mẹ còn hai tháng nữa!

Có những nỗi buồn hàm chứa những nỗi sợ

Xin đa tạ những chính phủ của hôm nay!

Được hỏi về những mối lo cho bản thân, gia đình, sự nghiệp và cho quê hương, Diễm Liên đã trả lời sau vài phút suy tư :

“Em không muốn gì nhiều, chỉ mong có được nhiều thời gian với gia đình, được hát cho đến khi khán giả không muốn nghe mình hát nữa. Còn chuyến đi tiếp nữa, quê hương thật là quá to lớn đối với em, em không dám nghĩ tới. Em còn đang quá bận với việc đi sống bé nhỏ của mình. Em chỉ biết nuôi con, đi hát kiếm tiền sống, và khi nào có những dịp cho hội đoàn của em hát để giúp cho công ích, em luôn sẵn sàng đóng góp một tay...”

Số thật có những người bé hóm chọ a những người đi u vĩ đi i. Hoàn cảnh của Diễm Liên là một trong những trẻ em mồ côi này. Còn có gì vĩ đi i hơn là cảnh chấp nhận những hy sinh của đi i sống, và sẵn sàng đón nhận cái chết để báo vờ quê hương, và dân tộc của mình. Xin cảm ơn tất cả những chiến binh Hoa Kỳ đang chiến đấu tại Iraq, hay tất cả các tuyến đấu trên khắp nơi để những người đi i báo vờ cho số sống còn, an vui và cảnh những người của đất nước này. Xin ghi lòng cảm tạ sâu xa tất cả những người đi i vờ, người đi i m, những người đi i con của họ vờ những hy sinh vì thi u vờ người đi i thân trong cuộc sống hàng ngày.

Xin đa tạ và vinh danh những người chính phủ của thế kỷ 21, trong đó có người đi i ca sĩ nhỏ bé, kh ái Diễm Liên của chúng ta.

(...)

Triệu Giang (4/2008)



